

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Από το υπ' αριθ. 4/2018 πρακτικό συνεδρίασης
του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Βέροιας

Αρ. απόφ. 117/2018

Π ε ρ ί λ η ψ η

Υιοθέτηση ψηφίσματος της Π.Ε.Δ. Κεντρικής
Μακεδονίας για την ονομασία του κράτους της
Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της
Μακεδονίας (Π.Γ.Δ.Μ.).

Σήμερα **12 Μαρτίου** του έτους **2018** ημέρα της εβδομάδας **Δευτέρα** και ώρα **18:00** συνήλθε σε τακτική συνεδρίαση το Δημοτικό Συμβούλιο στην αίθουσα συνεδριάσεων του Δημοτικού Συμβουλίου Βέροιας, Μητροπόλεως 46, στο Δημαρχείο, ύστερα από την με ημερομηνία **8-3-2018** γραπτή πρόσκληση του Προέδρου που δόθηκε σ' όλους τους Συμβούλους, τους Προέδρους Δημοτικών & Τοπικών Κοινοτήτων, τους Εκπροσώπους Τοπικών Κοινοτήτων και στον Δήμαρχο, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 67 του Ν. 3852/2010.

Αφού διαπιστώθηκε ότι παραβρίσκεται ο Δήμαρχος και ότι υπάρχει νόμιμη απαρτία, αφού επί συνόλου **41** μελών βρέθηκαν παρόντα **32** μέλη:

Παρόντες

Απόντες

1) Α. Λαζαρίδης, 2) Θ. Αγγελίνας, 3) Χ. Κούτρας, 4) Τ. Χατζηαθανασίου, 5) Β. Παπαδόπουλος, 6) Α. Σιδηρόπουλος, 7) Δ. Κουλουριώτης, 8) Δ. Τραπεζανλής, 9) Θ. Κορωνάς, 10) Σ. Διαμάντης, 11) Γ. Σοφιανίδης, 12) Ν. Μουσιάδης, 13) Π. Τσαπαρόπουλος, 14) Β. Λυκοστράτης, 15) Μ. Παπαϊωάννου, 16) Α. Ακριβόπουλος, 17) Σ. Ασλάνογλου, 18) Χ. Γαϊτάνου, 19) Ν. Μαυροκεφαλίδης, 20) Α. Σιακαβάρας, 21) Θ. Τέτος, 22) Ι. Κυρατλίδης, 23) Μ. Σουμελίδης, 24) Ν. Τσιαμήτρος, 25) Ζ. Πατσίκας, 26) Α. Καγκελίδης, 27) Γ. Γουλτίδης, 28) Η. Τσιφλίδης, 29) Σ. Ελευθεριάδου, 30) Ν. Μπέκης, 31) Α. Αποστολόπουλος, 32) Α. Μαρκούλης.	Γ. Κάκαρης, Ι. Χειμώνας, Γ. Ορφανίδης, Ε. Ιακωβίδου, Κ. Καραπαναγιωτίδης, Ι. Παπαγιάννης, Π. Παπαδίνα, Σ. Στουγιάννος, Γ. Μελιόπουλος
--	---

Παρόντες πρόεδροι Δημ. & Τοπ. Κοινοτήτων & Εκπρόσωποι Τοπ. Κοινοτήτων

Ε. Γκόγκα, Χ. Κεχαΐδης, Ι. Σιδηρόπουλος, Ι. Καραγιάννης, Ν. Αγγέλου, Α. Γκεκόπουλος

Απόντες πρόεδροι Δημ. & Τοπ. Κοινοτήτων & Εκπρόσωποι Τοπ. Κοινοτήτων

Σ. Κωτσιαντής, Ν. Γερούκης, Δ. Παπαπετρίδης, Σ. Κρομμύδας, Ε. Εμμανουηλίδης, Η. Σοφιανίδης, Σ. Μισοκέφαλος, Α. Βοργιαζίδου, Γ. Λιλιόπουλος, Α. Πέτρου, Χ. Σταφυλίδου, Α. Κακαγιάννης, Η. Μπατσαράς, Κ. Πιστοφίδης, Σ. Λυκοστράτης, Χ. Τσανασίδης, Ε. Μοτσιοπούλος, Π. Ποταμόπουλος, Α. Πιτούλιας, Κ. Τζήμας, Μ. Λαμπριανίδης, Μ. Τέτος.

Σημείωση: 1) Κατά την προ ημερήσιας διάταξης συζήτηση αποχώρησε ο κ. Δ. Τραπεζανλής

2) Κατά τη συζήτηση της υπ' αριθ. 117/2018 απόφασης αποχώρησαν οι κ.κ. Ι. Κυρατλίδης, Ν. Τσιαμήτρος και προσήλθαν οι κ.κ. Δ. Τραπεζανλής, Α. Ακριβόπουλος

3) Κατά τη συζήτηση της υπ' αριθ. 118/2018 απόφασης αποχώρησαν οι κ.κ. Δ. Τραπεζανλής, Α. Ακριβόπουλος, Α. Μαρκούλης, Ν. Μπέκης, Σ. Ελευθεριάδου.

4) Κατά τη συζήτηση της υπ' αριθ. 120/2018 απόφασης αποχώρησαν οι κ.κ. Α. Αποστολόπουλος, Τ. Χατζηαθανασίου και προσήλθαν οι κ.κ. Ν. Μπέκης, Σ. Ελευθεριάδου, Ν. Τσιαμήτρος

5) Κατά τη συζήτηση της υπ' αριθ. 122/2018 απόφασης αποχώρησαν οι κ.κ. Η. Τσιφλίδης, Ζ. Πατσίκας

6) Κατά τη συζήτηση της υπ' αριθ. 123/2018 απόφασης προσήλθε ο κ. Η. Τσιφλίδης

7) Κατά τη συζήτηση της υπ' αριθ. 130/2018 απόφασης προσήλθε ο κ. Ζ. Πατσίκας και αποχώρησε ο κ. Μ. Σουμελίδης

8) Κατά τη συζήτηση της υπ' αριθ. 132/2018 απόφασης προσήλθε ο κ. Α. Αποστολόπουλος

9) Κατά τη συζήτηση της υπ' αριθ. 133/2018 απόφασης αποχώρησαν οι κ.κ. Β. Λυκοστράτης, Α. Αποστολόπουλος, Ν. Μουσιάδης

10) Κατά τη συζήτηση της υπ' αριθ. 135/2018 απόφασης προσήλθε ο κ. Β. Λυκοστράτης

11) Κατά τη συζήτηση της υπ' αριθ. 144/2018 απόφασης αποχώρησαν οι κ.κ. Η. Τσιφλίδης, Χ. Γαϊτάνου, Θ. Αγγελίνας, Σ. Ελευθεριάδου

Μπέκης: Πρόεδρε πριν ξεκινήσουμε να θέσω ένα διαδικαστικό θέμα, επειδή το θέμα είχε συζητηθεί και στο προηγούμενο και στο πιο προηγούμενο Δ.Σ. ως ενημέρωση.

Μας ενημέρωσε ο Δήμαρχος ότι βγήκε αυτό το ψήφισμα και τη θέση του και έληξε. Στο προηγούμενο πάλι έγινε συζήτηση, αποφασίστηκε και κρίθηκε σκόπιμο να μην μπει αυτό το ψήφισμα και κανένα άλλο. Τώρα ποιος το φέρνει; Γιατί έρχεται;

Αποστολόπουλος: Υπάρχει μέσα στο κείμενο μια φράση «να αποτρέψει την προβολή διεκδικήσεων του κράτους αυτού σε βάρος των όμορων κρατών Ελλάδος και Βουλγαρίας στο πλαίσιο που επιβάλλουν οι διεθνείς κανόνες στις σχέσεις καλής γειτονίας».

Θεωρεί ο συντάκτης, ο κ.Κυρίζογλου, ότι υπάρχουν αλυτρωτικές βλέψεις και σε βάρος της Βουλγαρίας ή και η Βουλγαρία ήταν αυτή που είχε κατά καιρούς αλυτρωτικές τάσεις σε βάρος της χώρας μας.

Μαρκούλης: Αυτό το ψήφισμα δεν έχει την υπογραφή του δημάρχου;

Πρόεδρος: Ναι.

Μαρκούλης: Και εμείς τι να κάνουμε; Να πούμε γιατί το υπέγραψε ο Δήμαρχος;

Στη συνέχεια ο πρόεδρος, εισηγούμενος το 1^ο θέμα της ημερήσιας διάταξης, έδωσε τον λόγο στον Δήμαρχο Κωνσταντίνο Βοργιαζίδη, ο οποίος εξέθεσε στο σώμα τα εξής:

Καταρχήν θα ξεκινήσω λέγοντας ότι οι δύο επικεφαλής που είχαν βάλει ως έκτακτο το αντίστοιχο θέμα, ο κ.Καραπαναγιωτίδης αυτούσιο, ο κ.Παπαγιάννης κάποιο δικό του σήμερα που μπαίνει το θέμα ως τακτικό απουσιάζουν.

Αφήνω όλους να αναρωτηθούν γιατί συμβαίνει αυτό το πράγμα.

Κάποια πράγματα τα είπα και την προηγούμενη φορά, ο κ.Μαρκούλης ήταν απών και ίσως γι' αυτό το ρωτάει αυτό. Είπα την προηγούμενη φορά ότι αν κάποιος θα μπορούσε να ψέξει τον Δήμαρχο θα ήταν γιατί ψήφισε στην ΠΕΔ Κ.Μακεδονίας ένα θέμα χωρίς να έχει ανάλογη απόφαση Δ.Σ. Αυτό είναι πραγματικότητα. Επίσης βέβαια είπα «πραγματικά έχει νόημα για κάτι το οποίο ψηφίστηκε να μπαίνει ως θέμα στο Δ.Σ.»;

Βέβαια από τη στιγμή που την προηγούμενη φορά έγινε μια προσπάθεια να γίνει πολιτική εκμετάλλευση του γεγονότος έρχεται το θέμα εδώ για να πει ο καθένας τις απόψεις του και να μην μπορεί ο καθένας να εκμεταλλεύεται πολιτικά και να βγάζει στο διαδίκτυο αυτά που θέλει να βγάλει, λέγοντάς τα όπως θέλει, αλλά σήμερα να απουσιάζει από εδώ. Και βέβαια δεν είναι ο κ.Καραπαναγιωτίδης σε αυτά, αντιλαμβάνεστε όλοι τι λέω.

Γι' αυτόν τον λόγο μπαίνει εδώ το θέμα, στο κάτω κάτω είναι ένα θέμα που πέρασε από όλα τα Δ.Σ., θα μπορούσε να μην περάσει από εδώ πράγματι και έτσι συζητιέται σήμερα και από το δικό μας συμβούλιο ως τακτικό θέμα.

Θέλω να μπω στην ουσία του θέματος και στον λόγο για τον οποίο το ψήφισα στη Θεσσαλονίκη στην συνεδρίαση της ΠΕΔ Κ.Μακεδονίας.

Αυτό που είπα και τότε είναι ότι την ιστορία δεν μπορείς να τη διαψεύσεις. Η ιστορία λέει, είναι ευκρινές γραμμένο αν πας στη Βεργίνα για την ελληνικότητα του Φιλίππου, του Μ.Αλεξάνδρου, όλες οι στήλες αυτό γράφουν και βέβαια όπως όλοι ξέρουμε καλά, οι Σλάβοι εμφανίστηκαν 1000 χρόνια μετά σε αυτή την περιοχή. Άρα ιστορικά δεν δικαιούνται τον τίτλο αυτό ή να λένε ότι υπάρχει Μακεδονική γλώσσα ή το Μακεδονικό έθνος.

Αντιλαμβανόμαστε ότι υπάρχουν θέματα πολλά. Αντιλαμβανόμαστε ότι 140 χώρες έχουν αναγνωρίσει τη FYROM με το όνομα Μακεδονία. Αντιλαμβανόμαστε ότι και εμείς οι ίδιοι με τη συμφωνία του '95 την έχουμε αποδεχτεί με ένα όνομα συνθετικό του οποίου είναι και η λέξη Μακεδονία, Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας.

Αντιλαμβανόμαστε ότι το 2008 η κοινή εθνική γραμμή επί κυβερνήσεως Ν.Δ. ήταν η σύνθετη ονομασία και μας κάνει ιδιαίτερη εντύπωση ότι κάποιοι τώρα προσπαθούν να κρυφτούν πίσω από το δάχτυλό τους, δεν γίνεται αυτό το πράγμα, είναι γραμμένο το 2008 τι έγινε.

Επίσης αντιλαμβανόμαστε ότι αυτή τη στιγμή είναι πιο έντονο από οποιαδήποτε στιγμή στο παρελθόν ότι ο κίνδυνος είναι εξ ανατολών. Δεν προέρχεται ο κίνδυνος για τη χώρα μας από τα βόρεια σύνορά μας. Σε κάθε περίπτωση λέμε ότι τουλάχιστον οι τελευταίες δεκαετίες δείχνουν ότι μόνο ως όχημα αλυτρωτισμού έγινε προσπάθεια από τη γείτονα χώρα να χρησιμοποιήσει αυτό

το όνομα και τίποτα άλλο. Βέβαια εγώ προσωπικά δεν πείθομαι ότι έχουν αλλάξει τόσο πολύ τα πράγματα αλλά μάλλον η ανάγκη για είσοδο στο NATO και στην Ε.Ε. είναι αυτή που καταλαγιάζει τα πάντα.

Κλείνω με αυτό ότι την ιστορία σε κάποια πράγματα δεν μπορούμε να την αλλάξουμε, η ιστορία είναι αδιάψευστη.

Και κάλεσε το συμβούλιο ν' αποφασίσει σχετικά.

Μαρκούλης: Έχουμε ένα κενό στο γράμμα του κειμένου, αυτό το οποίο καταλαβαίνω είναι λέει «να καταστήσουν ανέφικτη την είσοδο της Fyrom σε διεθνείς οργανισμούς με την πλαστή επωνυμία Μακεδονία», τι εννοείτε με αυτό σε αυτό το κείμενο; Δεν μπόρεσα να το καταλάβω.

Πρόεδρος: Υπάρχει ένα κείμενο που κατατέθηκε στην ΠΕΔ κι οι Δήμαρχοι ψήφισαν, έτσι όπως ψήφισαν. Αυτό είναι το κείμενο το οποίο προφανώς μπορεί ενόψει και της κινητοποίησης της Θεσσαλονίκης προφανώς αυτών που συνέταξαν αυτό το κείμενο ήθελαν να έχει αυτή τη συγκεκριμένη μορφή, με αυτά τα υπαρκτά προβλήματα που βάζει, αλλά εν πάση περιπτώσει αυτό είναι το κείμενο. Μη θέτεις το ερώτημα εδώ.

Μπέκης: Αν παραβλέψω μια λογική ανακολουθία στη διαδικασία με την έννοια ότι μια πιθανότητα στις 100 το ψήφισμα αυτό απορριφθεί εκτός και αν δεν μπει στο τέλος για ψηφοφορία, αν απορριφθεί, μένει έκθετη η δημοτική αρχή που το ψήφισε. Και αυτό δεν είναι σωστό.

Εν πάση περιπτώσει, θεωρώ ότι είναι σωστό που ήρθε εδώ, να μιλήσει ο καθένας για να δούμε ποιες είναι οι απόψεις και πως βαδίζουμε.

Εγώ το είχα πει από μιας αρχής όταν αναφέρθηκε ότι διαφωνώ με το ψήφισμα και κυρίως διαφωνώ με τον αποκλεισμό που δεν λέει ακριβώς, το εννοεί όμως ότι είμαστε αντίθετοι με κάθε παράγωγο ή κάθε σύνθετη ονομασία. Με αυτό διαφωνώ ολοκληρωτικά.

Θα πω πολύ σύντομα τους λόγους κι οι λόγοι αυτοί είναι ιστορικοί, είναι πολιτικοί ή είναι εθνικοί και σε τελευταία ανάλυση είναι λόγοι που εξασφαλίζουν σταθερότητα και ειρήνη στην περιοχή. Ξεκινώντας από το τελευταίο νομίζω ότι κάθε ψύχραιμος και δεν ξέρω ποιανού μεγέθους αναλυτής μπορεί να καταλάβει ότι ιδιαίτερα στις δεκαετίες που περνάμε δεν είναι ούτε ένα όνομα ούτε περισσότερο ένα κράτος 2.500.000 που μπορεί να αποτελέσει κίνδυνο για τη χώρα μας ή για άλλες χώρες, άλλες είναι οι δυνάμεις. Άλλες είναι οι δυνάμεις που είτε υπάρχει όνομα είτε δεν υπάρχει μπορεί να χρησιμοποιήσουν κάθε κράτος ακόμη και το πιο μικρό για να βλάψουν τα εθνικά συμφέροντα τη χώρα μας και άλλες χώρες.

Με αυτή τη λογική λοιπόν κατά τη γνώμη τη δική μου δε μας συμφέρει να μην υπάρχει ένα τέτοιο κράτος, με μια τέτοια σύνθετη ονομασία που θα το βοηθήσει να ενοποιηθεί, γιατί αυτό προσπαθούν να κάνουν, να ενοποιηθούν και γι' αυτό δε δέχονται και το σλάβικη γιατί δεν είναι Σλάβοι όλοι, είναι Βούλγαροι, είναι Αλβανοί, είναι Βλάχοι, είναι πάρα πολλοί 2.500.000 και είναι χωρισμένοι στα τέσσερα, θέλουν να ενοποιηθούν όπως θέλαμε και εμείς κάποτε να ενοποιηθούμε και καλά κάναμε.

Σε αυτή τη διαδικασία υπάρχουν ακραίες φωνές όπως και σε εμάς υπάρχουν ακραίες φωνές πάρα πολλές, που μιλάνε ακόμα για Β.Ήπειρο, που μιλάνε για την «Κόκκινη Μηλιά». Υπάρχουν και εκεί, υπάρχουν και εδώ.

Τι κάνει ένας που θέλει να σκεφτεί πραγματικά εθνικά, διεθνιστικά, θέλει να σκεφτεί με γνώμονα τη διαφύλαξη των συνόρων και την ειρήνη; Τι κάνει; Είναι πολύ προσεκτικός στην προσέγγιση του θέματος.

Έχει δίκιο ο Δήμαρχος, σλάβοι είναι οι άνθρωποι δεν το αρνούνται. Ακόμα και το μακεδονική γλώσσα που λένε τη θεωρούν σλάβικη διάλεκτο. Δίνουν το όνομα Μακεδονία γιατί εκεί έζησαν κοντά 1000 χρόνια τώρα, σε αυτό το γεωγραφικό τόπο από το 1912-1913-1914 από τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο. Διαβάστε το Ζάβαλη Μάικο πως θεωρούν τους εαυτούς τους αυτοί και τι θα τους πούμε τώρα; Ότι δεν είστε εσείς Μακεδόνες; Μόνο εμείς είμαστε;

Η Μακεδονία έχει χωριστεί στα τρία με συμφωνία του Βενιζέλου, εμείς η Σερβία, η Βουλγαρία και υπάρχει μια Μακεδονία στη Λατινική Αμερική. Τι θα πούμε σε αυτούς τους ανθρώπους; Εμείς Έλληνες λεγόμαστε μεταξύ μας, πως μας λένε οι τούρκοι; Yunan. Πως μας

λένε οι άλλοι; Creeks, Γραικούς. Τώρα τι θα κάνουμε, θα κάτσουμε να κάνουμε για αντιπολιτευτικούς καθαρά λόγους ζήτημα;

Τα είπε ο Δήμαρχος, εγώ θα τα κάνω πιο συγκεκριμένα: Ο μακαρίτης ο Κ.Μητσοτάκης είπε ότι σε 10 χρόνια θα έχει ξεχαστεί αυτό το ζήτημα του ονόματος. Η κόρη του υπουργός εξωτερικών «όλοι θα τους λένε Μακεδονία και εμείς πως θα τους λέμε; Φούφουτους;» Το είπαν και άλλοι πολλοί από τότε.

Θα καθόμαστε εκεί τη στιγμή που βλέπουμε τι συμβαίνει στον Έβρο και κυρίως τι συμβαίνει στο Αιγαίο, ακούμε έναν άνθρωπο που ζορίζεται από τα βορειοανατολικά σύνορα να έχει βλέψεις προς τα δυτικά του σύνορα και το Αιγαίο. Ένας άνθρωπος που ξέρει ότι μπορεί να ακρωτηριαστεί από εκεί για να ιδρυθεί κουρδικό κράτος και πιθανά να θέλει να πάρει ανταλλαγή από δυνάμεις που πραγματικά ορίζουν σύνορα. Θα πούμε πώς να μη ονομαστούν αυτοί με ένα παράγωγο, μια συμβιβαστική λύση, μας συμφέρει δηλαδή εθνικά;

Με αυτό το σκεπτικό κι επειδή αγαπάω την πατρίδα μου και δεν θέλω να κατηγορήσω κανέναν άλλο, αλλά ξέρω αυτό που είπε και ο μεγάλος ποιητής ο Κ.Παλαμάς ότι πρέπει να μάθουμε να θεωρούμε εθνικό ότι είναι αληθινό. Επειδή σέβομαι την ιστορία και σέβομαι και τα δικαιώματα και άλλων λαών και θέλω φιλικές σχέσεις με σεβασμό στα σύνορα και σε όλα τα άλλα που διέπουν τις καλές σχέσεις γειτονίας και γι' αυτό διαφωνώ με αυτό το ψήφισμα.

Μαρκούλης: Ειλικρινά δε μπορώ να αντιληφθώ τη διαδικασία με την οποία καλούμαστε να επικυρώσουμε ένα ψήφισμα που έχουν συνυπογράψει, που έχουν ανακοινώσει οι Δήμαρχοι και το περιεχόμενο ενός ψηφίσματος που σύμφωνα με αυτά τα οποία ρωτήσαμε μπορεί να έχει διπλή, τριπλή ανάγνωση. Εδώ ερχόμαστε να επικυρώσουμε ένα ασαφές ψήφισμα;

Νομίζω ότι η διαδικασία πάσχει κι εμείς δεν υπάρχει περίπτωση να συνδράμουμε σε μία διαδικασία η οποία έχει ένα τυπολατρικό χαρακτήρα και ουσιαστικά αποδυναμώνει τα κυριαρχικά δικαιώματα του Δ.Σ., έτσι ώστε να αποφασίζει κάθε Δ.Σ. ξεχωριστά με δικό του ψήφισμα για κάθε θέμα που δημιουργείται και τοπικό και εθνικό.

Για την ιστορία μόνο, όσον αφορά την ονοματοδοσία, τα βαφτίσια τότε έλαβαν χώρα και τότε επισημοποιήθηκαν θα πω το εξής: Επειδή νομίζω ότι και τη συγκεκριμένη στιγμή που επιλέγει να έρθει το συγκεκριμένο θέμα δεν ήταν επιλογή της κυβέρνησης αλλά ήταν επιλογή των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων όπως λέγατε εσείς, λέτε και εσείς σήμερα Πρόεδρε.

Να πούμε ότι το 1959 με το Δανικό βασιλικό εθνόσημο στο ΦΕΚ 238 τεύχος Α/5-1-1959, σε μια συμφωνία, και πρωθυπουργός ο εθνάρχης Κ.Καραμανλής και μπράβο του, είχε αναφερθεί στη Δημοκρατία της Μακεδονίας. Ήταν το άρθρο 7 στη σελίδα 2041 του συγκεκριμένου τεύχους κι αφορούσε την αμοιβαία δικαστική συνδρομή, δηλ τη δικαστική αρωγή μεταξύ Ελλάδος, τότε δημοκρατίας της Μακεδονίας, τότε δημοκρατία της Σλοβενίας, Σλοβενίας, Κροατίας, Σερβίας, Μαυροβουνίου κ.ο.κ.

Επομένως για πρώτη φορά ο όρος Μακεδονία καθαρά μπαίνει το 1959 από την πλευρά της Ελλάδας. Ερχόμαστε στο 1992: Σύσκεψη πολιτικών αρχηγών, πρωθυπουργός της Ελλάδος Κ.Μητσοτάκης, αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης ο Α.Παπανδρέου, υπουργός εξωτερικών Α.Σαμαράς ο οποίος κάνει λόγο για προβοκατόρικη πρόταση της Πορτογαλίας για αναγνώριση επελθούσης μετά τη διάσπαση Νέας Δημοκρατίας με την ονομασία Μακεδονία.

Ο Σαμαράς εισηγείται στο συμβούλιο πολιτικών αρχηγών επτά εναλλακτικές προτάσεις στην πρόταση του πορτογάλου συναδέλφου. Τότε έχουμε τη γνωστή καρατόμηση από το Μητσοτάκη του υπουργού εξωτερικών, ο Μητσοτάκης προτείνει στο συμβούλιο πολιτικών αρχηγών την πρόταση για ονομασία σύνθετη, Βόρεια Μακεδονία ή Μακεδονία του Βαρδάρη. Τότε ο έτερος εθνάρχης Α.Παπαδρέου αντιπρότεινε και μίλησε για κλείσιμο των συνόρων σε πλήρη συγχρονισμό με τον Α.Σαμαρά το 1992, επηρεασμένος βέβαια εκείνη την εποχή ο Α.Παπανδρέου από την πολύκροτη δίκη με το σκάνδαλο Κοσκωτά, περίοδο που τα συλλαλητήρια ήταν σε έξαρση αναγκασθείς να υιοθετήσει αυτή την πρόταση το 1992 και βέβαια να μιλάει για κανένα συμβιβασμό εκείνη την εποχή ο Α.Παπανδρέου σε σχέση με το όνομα και με χρήση κανενός παράγωγου στην ονομασία

(Αδύνατη η απομαγνητοφώνηση διότι ο πρόεδρος της Τ.Κ. Τριλόφου Ι.Καραγιάννης μιλά εκτός μικροφώνου)

Πρόεδρος: Ο κ.Μαρκούλης κάνει μια αναφορά και καλά κάνει.

Μαρκούλης: Το 1995 έχουμε την ενδιάμεση συμφωνία που επικαλέστηκε και ο Δήμαρχος. Πρωθυπουργός της Ελλάδος το 1995 ο Α.Παπανδρέου, η ενδιάμεση συμφωνία μιλάει στο άρθρο 6 αυτής, έγινε ρητή πρόβλεψη για τις προκλήσεις που ενδεχόμενα θέτουν σε κίνδυνο αυτή τη συμφωνία μεταξύ των δύο χωρών κι εκεί δόθηκε η δυνατότητα προσφυγής κατά το άρθρο 21 σε αυτή την ενδιάμεση συμφωνία στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης το οποίο επικαλείται το άρθρο 27 της σύμβασης της Βιέννης περί δικαίου των συνθηκών, με το οποίο γίνεται ευθεία παραπομπή στο άρθρο 6 της συγκεκριμένης σύμβασης κι έχει τη δυνατότητα κάθε κράτος να επικαλεστεί αυτή την ενδιάμεση συμφωνία ως ανώτερη, ακόμα και από το εθνικό δίκαιο και παράγει αποτελέσματα ανώτερα και από το συνταγματικό δίκαιο. Αυτά έχει προβλέψει η συμφωνία την οποία συνέταξε ο Ε.Βενιζέλος ο οποίος φρονώ ότι είναι κοινής αποδοχής όσον αφορά το επιστημονικό του επίπεδο.

Να πω και κάτι άλλο για να κλείσω, γιατί αυτά είναι η ιστορία κι η κατάσταση όπως είχε αποτυπωθεί με τις συμφωνίες και με τις μέχρι σήμερα θέσεις των πολιτικών κομμάτων. Είναι εύκολο να πω εγώ οτιδήποτε για την ελληνικότητα της Μακεδονίας. Βέβαια εγώ λέω ότι η Μακεδονία είναι ελληνική εκεί όπως έχει χαραχτεί με τα σύνορα που έχει χαραχτεί, αυτό το οποίο έχουν πει όλοι οι προηγούμενοι συντάκτες συμφωνιών, συμμετέχοντες σε συνόδους κλπ. Αυτό το οποίο όμως δεν μπορώ να πω εγώ είναι ότι υφίσταται ένα άλλο ζήτημα το οποίο θα μπορούσαμε εμείς να το αποφασίσουμε για λογαριασμό άλλου. Βεβαίως κάθε κράτος, κάθε κοινότητα, έχει υποχρέωση να σέβεται τα σύνορα, να σέβεται τις πολιτικές των γειτονικών κρατών, να σέβεται τη δυνατότητα να προβάλλουν βέτο, ενστάσεις και σε κάθε περίπτωση να καταδικάζουν ο ένας τον άλλο εφόσον συμβαίνουν γεγονότα τα οποία παραβιάζουν την αρχή της εδαφικής ακεραιότητας.

Φρονώ ότι η σημερινή θέση του Δ.Σ. θα πρέπει να είναι αυτή. Διαφωνώ με το ψήφισμα μόνο όσον αφορά αυτό διότι έχει διπλή και τριπλή ανάγνωση δεν μπορούμε να υιοθετήσουμε τέτοιο ψήφισμα. Εδώ το θέμα φέρεται, όχι από εσάς, παρατηρείται στο θέμα της ονομασίας του κράτους της Fyrom και μετά μιλάει για Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας. Αυτή η ονομασία δεν έχει μέσα τον όρο Μακεδονία; Θεωρώ απαράδεκτο να έρχεται το θέμα για ψηφοφορία ενώ έχει αποφασιστεί.

Αποστολόπουλος: Ένα κράτος και έθνος έχει συνέχεια μέσα στο χρόνο. Η ιστορική και πολιτισμική του κληρονομιά αποτελεί το συνδετικό ιστό και τον αρμό αυτής της συνέχειας. Στην περίπτωση των Σκοπίων σε αυτό το κράτος πρόκειται για μια προσπάθεια ανύπαρκτης ενδογένεσης με ανύπαρκτη ψευδώνυμη γλώσσα που δεν έχει καμία σχέση με τη μακεδονική και την αρχαία ελληνική γλώσσα.

Ενόψει του επίκαιρου θέματος του σκοπιανού και ενόψει του συγκεκριμένου ψηφίσματος που έρχεται σήμερα προς ψήφιση θέλω να επισημάνω κάποιες θέσεις που πρέπει να μας διακατέχουν όλους μας.

Πρώτον ότι η Μακεδονία είναι ένα από τα πανάρχαια και γνήσια κομμάτια του ελληνισμού, αναπόσπαστο κομμάτι του ελληνισμού, είναι για τους έλληνες και για κάθε γνώστη της ιστορίας σε αυτό το πράγμα αυτονόητο.

Ότι υπό τις παρούσες συνθήκες η Ελλάδα δεν κινδυνεύει από τα Σκόπια όσο από αυτούς που θα θελήσουν να χρησιμοποιήσουν τα Σκόπια ως προκάλυμμα και αυτό επίσης είναι προφανές ότι χρειάζεται αυξημένη προσοχή και ευαισθησία, ώστε ο σημερινός επιβεβλημένος εθνισμός, η συνείδηση εθνικής ταυτότητας και η υποστήριξη των εθνικών δικαιωμάτων μας να μην εκτραπεί σε μορφές εθνικισμού, ασυμβίβαστου με το δημοκρατικό ήθος και την ιστορία του ελληνισμού. Είναι χρήσιμο να το θυμίζουμε και να το θυμόμαστε όλοι μας.

Επίσης πρέπει να θυμόμαστε όλοι μας ότι ένας μικρός λαός που ευτύχησε να ζει σε νευραλγική και προνομιούχα γεωγραφική θέση και που είχε τη μοναδική τύχη να αναδειχτεί σε περιούσιο λαό του πνεύματος και να αποτελέσει τη βάση του ευρωπαϊκού και δυτικού πολιτισμού, ένας τέτοιος λαός βρίσκεται διαρκώς στο στόχαστρο πολυειδών επιθέσεων και ότι είναι συνεχώς υποχρεωμένος να αγωνίζεται μόνος για την επιβίωσή του και αυτό φαίνεται να αποτελεί την πιο οδυνηρή πραγματικότητα που αιώνες τώρα επιμένουμε να ξεχνάμε.

Σε ένα τέτοιο αγώνα τι χρειάζεται; Καθοριστικοί είναι τρεις παράγοντες είναι η οικονομία στη χώρα στην οποία στηρίζεται, η ανεξαρτησία και η αυτοτέλειά της. Η παιδεία του έθνους πάνω στην οποία οικοδομούνται τα πάντα και από την οποία άμεσα ή έμμεσα εξαρτιόνται όλα τα άλλα. Η επιστήμη στην οποία στηρίζεται η ζωή και το μέλλον του τόπου.

Παιδεία και επιστήμη διασφαλίζουν την εθνική ταυτότητα και τη φυσιογνωμία μιας χώρας όταν ποικίλες σκοπιμότητες αμφισβητούν και ποικιλώνυμες δυνάμεις την υπονομεύουν. Έναν αιώνα τώρα που το 1896 ο Γ.Χατζηδάκης και κάποιοι άλλοι ξεκινούν ένα αγώνα να υπερασπιστούν γλωσσολογικά και ιστορικά την ελληνικότητα των αρχαίων μακεδόνων που βούλγαροι κυρίως και ορισμένοι γλωσσολόγοι και ιστορικοί αμφισβητούν.

Εξάλλου είναι πρόσφατη το 1978 η συνθήκη του Αγ.Στεφάνου που έχει δημιουργήσει τη μεγάλη Βουλγαρία, ένα βουλγαρικό κράτος που φτάνει μέχρι το Αιγαίο και περιλαμβάνει το μεγαλύτερο μέρος της Μακεδονίας. Έρχεται η σκληρή δοκιμασία του ελληνοτουρκικού πολέμου το 1897 που ακολούθησε τη μεγάλη κρητική επανάσταση του 1896 που οδήγησε στην ταπείνωση των ελλήνων με τη συνθήκη της Κωνσταντινουπόλεως. Είναι μια περίοδος όπως και η σημερινή που ο ελληνισμός δοκιμάζεται που οι διανοούμενοι αναρωτιούνται για τις ιδέες τους, που αρχίζει να βράζει το μακεδονικό. Μια περίοδος που θα αρχίσει να επικρατεί στον πνευματικό χώρο ο μεγαλοϊδεατικός εθνισμός και να προοιωνίζεται το νέο ξεκίνημα του ελληνισμού και να ετοιμάζεται στη συνείδηση του Παλαμά «Ο Δωδεκάλογος του Γύφτου», ενός ελληνισμού που αναζητεί τα φτερά του τα πρωτινά του τα μεγάλα με τη μορφή ενός πνευματικού εθνισμού. Ας τον ακολουθήσουμε σήμερα αυτό τον πνευματικό εθνισμό, είναι επιτακτική ανάγκη.

Γουλτίδης: Συνάδερφοι, άκουσα όπως έλεγε παλιά ένας στον τόπο μου ασχολούμενος με την τοπική αυτοδιοίκηση με θρησκευτική ευλάβεια. Πάντα τους λαούς τους πουλάνε οι ηγέτες τους, οι λαοί κάνουν αντίσταση. Το αν οι πολιτικοί κάποιες φορές κάνουν συμφωνίες, ο Τσολάκογλου εκπροσωπούσε την ελληνική κυβέρνηση και παρέδωσε τη χώρα στους γερμανούς αλλά ο λαός βγήκε στο βουνό.

Το θέμα μας δεν είναι τι έγινε, σίγουρα είναι κατακριτέες και οι προηγούμενες αποφάσεις. Μόλις αφιχθείς ο κ.Λυκοστράτης μας είπε ότι ο ΕΟΤ δεν έπαιζε Μακεδονία, μάλλον μπερδεύτηκαν, Άνω ή Κάτω; Ποια Μακεδονία θα εννοούσε; Το θέμα είναι εμείς σαν λαός τι κάνουμε, σαν κάτοικοι αυτής της ιστορικής περιοχής που έχει τη Βέροια, τη Βεργίνα. Εμείς τι κάνουμε, εμείς πως αντιστεκόμαστε; Όχι οι κυβερνήσεις μας. Είπαμε οι κυβερνήσεις μπορεί να είναι δοσίλογοι, μπορεί να είναι χίλια μύρια, εμείς θα κάνουμε την αντίσταση.

Στη σχολή μας έλεγε ένας αξιωματικός εγώ ένα μισθό θα χάσω, εσείς θα χάσετε την περιουσία σας. Γιατί πολεμάτε; Εμείς πρέπει να δώσουμε τον αγώνα και το θέμα είναι ότι δεν δεχόμαστε με κανένα λόγο ούτε να βοηθήσουμε ένα κράτος, και να βοηθήσουμε ένα κράτος δίνοντας τι; Τον δικό μας πισινό; Να πάρουν τον δικό τους, γιατί να πάρουν τον δικό μας; Όσο υπάρχουν τα άρθρα σε ένα κράτος 2.000.000, μικρό, φτωχό, κακόμοιροι, υπάρχουν άρθρα που μιλούν για αλυτρωτισμό, πως είναι δυνατόν εσύ να έρχεσαι και να συνομιλείς μαζί του; Πρώτα πρέπει η ελληνική κυβέρνηση να ζητήσει να αρθούν αυτά τα άρθρα και μετά να καθίσεις να συζητήσεις.

Καθόμαστε και συζητάμε με κάποιον ο οποίος ξέρουμε ότι σε 10 άρθρα του συντάγματος μιλάει για τη Μακεδονία του Αιγαίου. Ή μήπως να σας θυμίσω στον Β' παγκόσμιο πόλεμο στα χωριά αυτά τα δίγλωσσα τι συνέβαινε; Να τα θυμίσουμε ή να τα θάψουμε; Μήπως πρέπει να τα θάψουμε; Να τα θυμηθούμε λίγο. Όταν μπήκαν οι Βούλγαροι και μοιράσανε τις ταυτότητες της Οχράνα; Α δεν κάνει, δεν πειράζει. Ποιοι ήταν αυτοί; Συνεργάτες των ναζί ποιοι ήταν; Δεν ήρθε ο βουλγάρικος στρατός εδώ; Ποιοι τρέξαν και τον υποδεχτήκανε; Κατοχικός στρατός ήταν.

Ε.Γκόγκα: Μια σύντομη τοποθέτηση θέλω να κάνω πάνω στο θέμα. Την ιστορία μας τη γνωρίζουμε. Η άποψή μου είναι ότι οι θέσεις δεν πρέπει να περιορίζονται μόνο στο όνομα με σύνθετη ονομασία με αυστηρά γεωγραφικό προσδιορισμό. Πρέπει να εστιάσουμε στο να αλλάξουν οι γείτονες το σύνταγμά τους στο οποίο να μην υπάρχουν φαινόμενα αλυτρωτισμού, εθνικισμού και να εγγυώνται το απαραβίαστο των συνόρων.

Σιδηρόπουλος: Να δηλώσω εξ αρχής ότι θα το ψηφίσω το ψήφισμα έτσι όπως το διάβασα και όπως το κατάλαβα. Με τα περισσότερα θα συμφωνήσω, βάζει θέματα να μη χρησιμοποιηθεί

το όνομα Μακεδονία, δε μιλάει για παράγωγα, αυτό καταλαβαίνω, μιλάει για αυτοπροσδιορισμό των λαών σύμφωνα με την ιστορία, τη γλώσσα, τα ήθη κλπ. Άρα είμαι ξεκάθαρος ότι θα το ψηφίσω, έχω κάποιες ενστάσεις αλλά θα το ψηφίσω.

Θα ήθελα συνεχίζοντας να πω σε σχέση με όσα βλέπουμε τελευταία να συμβαίνουν αυτές, τις εκδηλώσεις και τα συλλαλητήρια, θεωρώ ότι είναι υποκριτικά όσον αφορά όχι τους συμμετέχοντες αλλά τους διοργανωτές, οι οποίοι πιστεύω ότι βάζουν πάνω από όλα το προσωπικό τους συμφέρον, δεν ενδιαφέρονται για τη χώρα. Πιστεύω ότι κάνουν πολιτικά παιχνίδια και ότι το πάθος για την εξουσία είναι πάνω από το συμφέρον της χώρας και του λαού.

Ας δούμε λίγο και το θέμα ιστορικά. Όλοι γνωρίζουμε ότι υπάρχει μια ευρύτερη περιοχή από το Βυζάντιο και μετά με κάποιες διαφοροποιήσεις και μετά τους βαλκανικούς πολέμους αυτή η γεωγραφική περιοχή που λέγεται Μακεδονία περνά στους Έλληνες κατά το μεγαλύτερο κομμάτι της, αυτό που ταυτίζεται με την αρχαία Μακεδονία, ένα κομμάτι περνάει στη Σερβία, το κομμάτι αυτό που καλούμε Fyrom, ένα τρίτο περνάει στη Βουλγαρία που είναι η δημοκρατία του Πιρίν και ένα ελάχιστο περνάει και στην Αλβανία. Πότε αρχίζουν να χτυπάνε τα όργανα; Όλοι το ξέρουμε ότι είναι μετά το 1991 όταν είχαμε τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας και είχαμε την ανεξαρτητοποίηση κάποιων χωρών. Μέχρι τότε και σε έγγραφα ελληνικά όπως είπαν και άλλοι που μίλησαν πιο μπροστά αναφέρεται το όνομα της δημοκρατίας της Μακεδονίας, δυστυχώς δεν είχαμε τίποτα. Από τότε άρχισαν τα κλάματα και οι οδυρμοί γιατί μας παίρνουν τη Μακεδονία. Είχαμε τα πρώτα συμβούλια των πολιτικών αρχηγών όπου δεν πάρθηκε καμιά απόφαση. Είχαμε τις μεσολαβήσεις διάφορων ξένων, είναι τα γνωστά πακέτα Pineiro, είχαμε τους γάλλους με την επιτροπή Μπαντατέρ, είχαμε προσπάθειες από τον ΟΗΕ με το λόρδο Όουεν και τον Σάιρους Βάνς.

Να θυμηθούμε ότι και η ελληνική πλευρά είχε συμφωνήσει όπως ομολογούν κάποιοι σε ένα όνομα, είχαμε τους βουλευτές της Β.Ελλάδας οι οποίοι απείλησαν το Μητσοτάκη ότι θα ρίξουν την κυβέρνηση και έτσι έκανε πίσω. Να θυμηθούμε ότι στις αρχές του 1994 είχαμε το εμπάργκο από τον Α.Παπανδρέου, δεν ήθελα να λέω ονόματα, είναι γνωστά, αλλά πρέπει να τα αναφέρουμε και το 1995 με πρωταγωνιστή τις ΗΠΑ πήρε πίσω το εμπάργκο και είχαμε τότε και τη λεγόμενη ενδιάμεση συμφωνία όπου από εκεί προέκυψε και το όνομα Fyrom.

Να θυμίσω κάποια πράγματα που έγιναν στην πορεία, ο Κ.Μητσοτάκης παραδέχτηκε σε τηλεοπτική εκπομπή στον Πάνο Παναγιωτόπουλο ότι δεν θα έχει αντίρρηση με μια σύνθετη ονομασία και μάλιστα είπε ότι πρότεινε το όνομα Σλαβομακεδονία το οποίο όμως δεν πέρασε. Ο Α.Σαμαράς δεν ήταν υπουργός εξωτερικών όταν διαλύθηκε η Γιουγκοσλαβία; Έβαλε κάποια αντίρρηση όταν υπέγραφε να δημιουργηθεί το όνομα των Σκοπίων; Δεν ήταν αυτός που σε αποφάσεις της Ε.Ε. έβαζε την υπογραφή του όπου αναφερόταν το όνομα Δημοκρατία της Μακεδονίας; Δεν ήταν τόσο καιρό οι ραδιοφωνικοί σταθμοί οι οποίοι διαφήμιζαν τα καζίνο της γειτονικής χώρας; Οι οποίοι ίδιοι σταθμοί παρότρυναν τον κόσμο να κατέβει σε αυτές τις εκδηλώσεις. Και πολλοί τραγουδιστές που παρότρυναν τον κόσμο και τραγουδούσαν.

Προσωπικά θα προτιμούσα σαν καλομαθημένο παιδί να μην υπάρχει το όνομα Μακεδονία σε καμιά αναγνώριση σε αυτό το κράτος. Πλην όμως αυτός ο όρος από το 1995 υπάρχει πιστεύω ότι δεν μπορούμε να το πετύχουμε και γι' αυτό και πρέπει να είμαστε και ρεαλιστές.

Άρα θα πρέπει με την ευρύτερη δυνατή συναίνεση και ενότητα να βρεθεί μια λύση και να λυθεί το θέμα γιατί φοβάμαι ότι αν δε ληφθεί, μια χαρά θα φάμε το όνομα δημοκρατία της Μακεδονίας και θα έρθουμε μετά από χρόνια πάλι να λέμε τα ίδια.

Πατσίκας: Αν και κατά την άποψή μου με αρκετά μεγάλη καθυστέρηση, με αργά αντανakλαστικά σε σχέση με το πώς εξελίχθηκε το θέμα της ονομασίας των Σκοπίων, αυτή η τελευταία του φάση καθώς φαίνεται καλοδεχούμενη η σημερινή συζήτηση.

Σε ότι αφορά τη σπέκουλα πιστεύω αν όλα είχαν γίνει στην ώρα τους και το είχαμε συζητήσει το θέμα εγκαίρως δεν θα είχαν αναπτυχθεί κάποιες κόντρες εδώ μέσα σε σχέση με τα ψηφίσματα κλπ Ποτέ δεν είναι αργά όπως καλή ώρα σήμερα να συμφωνήσουμε. Σε ότι με αφορά προσωπικά να μην μακρηγορήσω έχω τοποθετηθεί και προ ημερησίας σε αυτή την αίθουσα και δημοσίως με αρθογραφία κλπ. ρεαλιστικά έτσι σκεπτόμενος θα ομολογήσω ότι καταλαβαίνουμε ότι είναι δρομολογημένη η όλη ιστορία της ονομασίας των Σκοπίων και όχι τώρα, διαχρονικά.

Συμφωνώ απόλυτα με την τοποθέτηση του Δημάρχου, δε μιλάμε για κόμματα δεν μιλάμε για χρώματα, είναι έτσι ακριβώς τα πράγματα, όλοι συμβάλλανε στο να χαθεί αυτή η ιστορία. Βέβαια δεν μπορώ να μην παρατηρήσω ενώ εύκολα λέμε και ακούμε ότι 140 χώρες έχουν αναγνωρίσει τα Σκόπια με τη συνταγματική τους ονομασία και κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας. Θα πρέπει να μας προβληματίσει το γεγονός ότι παρ' όλα αυτά όλοι είναι σκυμμένοι πάνω από την Ελλάδα και περιμένουν εμάς να το δώσουμε, δεν είναι το ίδιο πράγμα. Εγώ πιστεύω θα το ακούσουν τελικά και από την Ελλάδα.

Εμείς από την πλευρά μας, εγώ ως μέλος αυτού του Δ.Σ. αλλά και ως πολίτης ξεχωριστά ο καθένας σε αυτή τη μελανή σελίδα της ιστορίας μας που πάει να γραφτεί είναι μια ευκαιρία να είναι καταγεγραμμένη η άποψή μας ότι αυτό που πάει να συμβεί δεν το υιοθετούμε, δεν συναινούμε και δεν μπορεί επ' ουδενί να γίνει στο όνομά μας.

Σοφιανίδης: Συνάδερφοι, σαν πολίτης αλλά και σαν δημοτικός σύμβουλος και δημότης του Δ.Βέροιας που έχει ιστορική πρωτεύουσα τη Βεργίνα πριν από τρεις συνεδριάσεις, στις αρχές του χρόνου όταν υπήρχε κινητικότητα γύρω από αυτό το θέμα είχα τοποθετηθεί και είχα πει ότι συμφωνώ απόλυτα με την ψήφιση του διοικητικού συμβουλίου της ΠΕΔ Κ.Μακεδονίας η οποία θέτει τα πράγματα στη σωστή τους βάση και για μένα η ερμηνεία μου είναι δεν θέλει να χρησιμοποιηθεί ο όρος Μακεδονία εννοείται και ούτε συνθετικό του όρου Μακεδονία.

Το να υπήρχε ένα όνομα έτσι απλά να έδινε αυτή η χώρα, δεν θα αναφερθώ στα ιστορικά στοιχεία γιατί τα ανέλυσαν οι συνάδερφοι προηγουμένως για να μη χάνουμε και χρόνο αλλά θέλω να δω μόνο το πολιτικό σκέλος τι γίνεται αυτή τη στιγμή με τη γείτονα χώρα. Είναι κανείς σας πεπεισμένος ότι γίνονται προσπάθειες από τον Ζάεφ και την κυβέρνησή του να βοηθήσει σε αυτή την κατεύθυνση; Με ποιο; Με την αλλαγή ενός δρόμου και ενός αεροδρομίου; Στη συνάντηση που είχε προχθές με τον Ερντογάν είπε ότι εσείς είστε τα αδέρφια μας, ότι σε εσάς στηριζόμαστε το μακεδονικό έθνος. Εμείς δεν πρόκειται να αλλάξουμε ούτε τη γλώσσα μας ούτε την καταγωγή μας, ότι είναι μακεδόνες είπε. Δεν καταλαβαίνω γιατί η κινητικότητα ξαφνικά από την ελληνική κυβέρνηση για να δοθεί λύση σε αυτό το όνομα με υποχωρήσεις που ξεκίνησαν βασικά από εμάς;

Ο υπουργός εξωτερικών είπε ότι το όνομα το έχουν, το επίθετο ψάχνουν να τους δώσουμε. Αναφέρθηκε κάποιος συνάδερφος ότι κοντεύει να διαλυθεί αυτή η χώρα, άρα το ζόρι το έχουν αυτοί και αυτοί δεν κάνουν ούτε μία υποχώρηση. Εμείς προστρέχουμε εκεί για να τους βοηθήσουμε για να μη διαλυθούν, μια χώρα που δεν είναι 4-5 εθνότητες. Η ουσιαστική τους ταυτότητα είναι 40% αλβανοί και ελάχιστες είναι οι άλλες μικρές εθνότητες, ένα μεγάλο κομμάτι Σέρβοι και οι άλλοι είναι Βούλγαροι.

Να σας θυμίσω όταν πήγαμε στο Καζανλάκ της Βουλγαρίας και ήταν 7 αδερφοποιημένες χώρες, όταν μιλούσα εγώ στη Δήμαρχο υπήρχε μεταφραστής, όταν μιλούσε ο σκοπιανός της αντίστοιχης πόλης δεν υπήρχε μεταφραστής κι οι βούλγαροι λέγανε εμείς τους καταλαβαίνουμε, είναι σερβοβουλγάρικη η γλώσσα τους, αυτή που θέλουν να ονομάσουν σαν μακεδονική. Νομίζω κανείς αύριο δεν θα τους λέει ανωμακεδόνες ή βοεριομακεδόνες, μακεδόνες θα ονομάζονται παντού.

Η παραχώρηση του ονόματος είναι παραχώρηση εθνικού ζωτικού χώρου κατά την άποψή μου. Οι ίδιοι λένε είμαστε Μακεδόνες, είναι αδιαπραγμάτευτο, οι ίδιοι λένε ότι δεν αλλάζουμε τίποτε ούτε στο σύνταγμά μας, θα το δούμε εν καιρώ.

Εγώ συμμετείχα στα συλλαλητήρια και δεν λέω κακώς για κάποιους που δεν πήγαν, συμμετείχα και πήγα με την ψυχή μου, ήταν άνθρωποι από όλα τα κόμματα από όλο το πολιτικό φάσμα, τα συλλαλητήρια που τις 500.000 η κυβέρνηση τα είχε 90.000 και το 1.000.000, 150.000. Η κυβέρνηση δεν είναι μόνη κι η αντιπολίτευση συναινούσε δυστυχώς πριν το πρώτο δεύτερο συλλαλητήριο στο οποίο σύρθηκε. Στο πρώτο ήταν αμέτοχη.

Πιστεύω συνάδερφοι ότι δεν πρέπει να δοθεί και νομίζω ότι ούτε και η Βουλή θα το δώσει το όνομα. Κλείνοντας λέω το εξής: Για άλλο θέμα το 2015 ο πρωθυπουργός μας έσυρε σε ένα δημοψήφισμα για μια θέση την οποία μπορούσε να πάρει ο ίδιος. Λοιπόν ιδού η Ρόδος ιδού και το πήδημα, ας κάνει δημοψήφισμα. Ο Ζάεφ θα το κάνει στα Σκόπια, την όποια συμφωνία θα τη φέρει σε δημοψήφισμα στον κόσμο. Εμείς δεν μπορούμε να κάνουμε ένα δημοψήφισμα; Για να

σεβαστούμε και την απόφασή τους; Αν θέλουν να μας σύρουν και να φέρουν το βάρος μιας τέτοιας απόφασης ας το κάνουν, αλλά θεωρώ ότι θα πρέπει να κάνουν δημοψήφισμα.

Κορωνάς: Όσον αφορά το ψήφισμα που έρχεται σήμερα εδώ μπροστά μας, εγώ θα έκανα ένα σχόλιο ότι αυτός που το συνέταξε κατάφερε το οκτάγωνο αρχικά να το κάνει κύκλο, ένα ψήφισμα που έχει πολλές ερμηνείες.

Εγώ καταρχήν θα συμφωνούσα με αυτό αν το ψήφισμα ήταν μόνο οι παύλες δηλ τι ζητάμε, να καταστήσουν ανέφικτη την είσοδο της FYROM με την πλαστή εθνοφυμία Μακεδονία. Θεωρώ ότι όλοι μας εδώ δεχόμαστε ότι μια ονομασία με εθνοφυμική χροιά δεν είναι αποδεκτή γιατί ιστορικά ουδέποτε υπήρξε μακεδονικό έθνος, ουδέποτε υπήρξε αθηναϊκό έθνος, ουδέποτε υπήρξε σπαρτιατικό έθνος κοκ. Ήταν πόλεις-κράτη ή βασιλεία τα οποία ανήκαν στο ελληνικό έθνος. Ιστορικά βέβαια υπάρχει κι αυτή η καταγραφή όταν ο προπάππους του Μ.Αλεξάνδρου κατέβηκε να συμμετάσχει στους ολυμπιακούς αγώνες απέδειξε την ελληνική του εθνικότητα με βάση το γενεαλογικό του δέντρο. Άρα ως εθνοφυμικό χαρακτηρισμό δεν δεχόμαστε το όνομα Μακεδονία. Επειδή το συγκεκριμένο ψήφισμα έχει πάρα πολλές ερμηνείες έτσι όπως έχει συνταχθεί, γιατί αυτός που το συνέταξε θεωρούνταν πάρα πολύ άξιος γι' αυτό το κομμάτι.

Εγώ διαφωνώ ότι μπαίνει ως θέση του ψηφίσματος και διαφωνώ σε επίπεδο πολιτικό όπως ανέφερε ο κ.Σιδηρόπουλος κι ο κ.Μαρκούλης, ως θέση του ψηφίσματος η σύσκεψη των αρχηγών το 1992 και θα εξηγήσω για ποιο λόγο διαφωνώ.

Αν δεν υπήρχε στην πρώτη σελίδα η παρένθεση που συσχετίζει τη θέση του συγκεκριμένου ψηφίσματος και η τελευταία παράγραφος που αφορά τη σύσκεψη των αρχηγών του 1992 το ψήφισμα και εγώ διότι θεωρώ ότι στα υπόλοιπα το ψήφισμα πατάει καλά με βάση το δικό μου σκεπτικό πάντα. Τι λέει το ψήφισμα στη δεύτερη παράγραφο; Λέει αν τηρηθούν μόνο οι τρεις όροι που έθεσε η ΕΟΚ στις 16 Δεκεμβρίου του 1991.

Εγώ θα ήθελα να αναφερθώ σε αυτούς τους τρεις όρους, προκειμένου ένα κράτος να πάρει ένταξη ένα μέλος της πρώην γιουγκοσλαβικής δημοκρατίας της Μακεδονίας θα έπρεπε να τηρεί αυτούς τους τρεις όρους και θέσεις. Ότι δεν έχει εδαφικές διεκδικήσεις κατά του γειτονικού κράτους μέλους της κοινότητας, ότι δεν θα διεξάγει εχθρική προπαγάνδα εναντίον γειτονικού κράτους και συμπεριλαμβανομένης της χρήσης ονομασίας που συνεπάγεται εδαφικές διεκδικήσεις. Αυτή είναι η διατύπωση στην ελληνική μεταφρασμένη, έτσι μας ήρθε. Στις 16 Δεκεμβρίου 1992 εκπροσωπήθηκε η Ελλάδα από τον τότε υπουργό εξωτερικών τον κ.Σαμαρά. αυτό το κείμενο που το διάβασα ήταν αυτό που κατέληξαν μετά από μια 12ωρη σύσκεψη.

Θεωρώ ότι τότε έγινε το πρώτο σημαντικό λάθος από τη μεριά της ελληνικής κυβέρνησης και του τότε υπουργού εξωτερικών, ο τρίτος όρος συμπεριλαμβανομένης και της χρήσης ονομασίας που συνεπάγεται εδαφικές διεκδικήσεις ερμηνεύτηκε εσφαλμένως ότι εξασφαλίζει τις θέσεις τις Ελλάδος όσον αφορά τον όρο Μακεδονία, ότι δεν συμπεριέχεται ούτε σαν συνθετικός όρος. Άλλο εννοούσαν οι υπουργοί εξωτερικών, άλλο κατάλαβε ο κ.Σαμαράς ο οποίος δυστυχώς εγκλώβισε την τότε κυβέρνηση στο δικό του σκεπτικό. Τι εννοούσαν τότε οι υπουργοί εξωτερικών και η Ε.Ε.; Δεν εννοούσαν αυτό που κατάλαβε ο κ.Σαμαράς, διότι αμέσως μετά στις 17 Γενάρη του 1992 μετά από 1 μήνα ακριβώς η επιτροπή Μπαταντέρ βγάζει μια γνωμοδότηση με την οποία καταρχήν αναγνωρίζει ότι η σοσιαλιστική δημοκρατία της Μακεδονίας παίρνει μια καταρχήν έγκριση γιατί πληροί τους όρους και τις προϋποθέσεις για την ένταξή τους.

Άρα η πρώτη ήτα έρχεται ένα μήνα μετά τη σύσκεψη του 1991. Ακολουθεί το 1992 που δυστυχώς κυριαρχεί η άποψη του κ.Σαμαρά, δυστυχώς όχι για μένα αλλά όπως εξελίσσεται η υπόθεση, στο οποίο λέει ότι καμία συνθετική ονομασία κανένα παράγωγο του όρου Μακεδονία και από το 1992 μέχρι 1993-1994 η Ελλάδα χάνει όλες τις διπλωματικές μάχες που γίνονται είτε σε Ε.Ε. είτε στον ΟΗΕ. Το 1993 που είναι μια χρονιά σταθμός έρχεται μια νέα πρόταση από τους διαμεσολαβητές ... αφού έχει χαθεί το πακέτο Πινέιρο στο οποίο αναγράφεται η ονομασία Nova Macedonia με σλαβική γραφή. Ούτε αυτό το δεχόμαστε γιατί είμαστε περιχαρακωμένοι σε εκείνη την πολιτική και το 1994 έρχεται το εμπάργκο με τον Α.Παπανδρέου.

Το 1995 ο Παπανδρέου αναδιπλώνει τη στάση του, επιλέγει την ενδιάμεση συμφωνία το μικρό πακέτο το οποίο δίνει μια προσωρινή λύση, αναγνωρίζει η Ελλάδα τη χώρα ως FYROM, άρα αναγνωρίζουμε στην ενδιάμεση συμφωνία ως χώρα και τον όρο Μακεδονία, έστω σαν

συνθετικό. Από εκεί κερδίζουμε ότι το σύμβολο της χώρας δεν θα είναι πλέον ο Ήλιος της Βεργίνας, αλλάζει η σημαία τους άρα υπάρχει ένα κέρδος από εκεί και αναγνωρίζουν ότι τα άρθρα περί αλυτρωτικών διαθέσεων θα απαλειφθούν από το σύνταγμά τους.

Πότε ξεκινάει η Ελλάδα να κερδίζει διπλωματικά σε επίπεδο ευρωπαϊκό; Από το 1995 και μετά που αναδιπλώνει τη στάση της. Το 2004 έρχεται ένα μεγάλο πλήγμα στην ελληνική διπλωματία που είναι η αναγνώριση της Μακεδονίας ως Δημοκρατία της Μακεδονίας από την Αμερική. Παρ' όλα αυτά το 2004 έρχεται μια πρόταση από το διαμεσολαβητή Μάθιου Νίμιτς που βάζει ως διαπραγμάτευση το όνομα Republica Macedonia στη σλαβική-σκόπια. Αυτή την πρόταση η ελληνική κυβέρνηση καταρχήν τη δέχεται ως θέμα διαπραγμάτευσης αλλά δεν το δέχονται τα Σκόπια. Το γεγονός ότι τα Σκόπια αποτελούν μια μαξιμαλιστική αντίληψη περί του θέματος Μακεδονίας ότι πρέπει να είναι Μακεδονία αυτό και μόνο το εκμεταλλεύεται η ελληνική πλευρά το 2008 και βάζει το θέμα βέτο, γιατί θεωρεί ότι το όνομα Μακεδονία είναι το όχημα του αλυτρωτισμού και το αποδεικνύει με την άρνηση της πρότασης Νίμιτς και τα υπόλοιπα προπαγανδιστικά.

Άρα από το 2008-2010 η ελληνική κυβέρνηση όποιο κόμμα και αν ήταν έχει κάποιες επιτυχίες έχοντας όμως πλέον εναρμονιστεί με το σύνθετο γεωγραφικό προσδιορισμό που απαλείφει κάθε εθνοτική χροιά.

Κατά συνέπεια θεωρώ ότι θα ήταν μια λάθος πολιτική τακτική να υιοθετήσουμε ένα ψήφισμα που βάζει ως σημείο αναφοράς την αρχική αντίληψη του 1992 καθώς αυτή έχει κριθεί εντός Ε.Ε. και ΟΗΕ ότι δυστυχώς δεν προχωράει.

Και μόνο με το σκεπτικό αυτό θεωρώ επομένως ότι αυτή η κυβέρνηση και αυτή η πολιτική γραμμή που έχει ακολουθήσει δεν εισάγει καινού δαιμόνια απλά παίρνει αυτά τα θετικά σημεία μέσα στην τελευταία εικοσαετία και τα βάζει στο τραπέζι προκειμένου αυτό το θέμα να λήξει διότι μας πιέζουν γιατί εμείς είμαστε αυτοί έχουμε βάλει το βέτο όσον αφορά την ένταξη τους.

Με βάση όλα αυτά τα οποία ανέφερα θεωρώ ότι δεν μπορώ να ψηφίσω.... Δεν θα πάρω κανένα χρίσμα, εδώ εκπροσωπώ τον εαυτό μου και μόνο το χρίσμα το έχω πάρει από την παράταξη «Δράση με Γνώση». Κατά συνέπεια για να μην υπάρχει καμία αμφισημία στη δική μου την ψήφο και να είμαι ειλικρινής με τον εαυτό μου και με όλους εδώ μέσα θα ψηφίσω λευκό για όλους τους παραπάνω λόγους.

Δυκοστράτης: Σε μια περίοδο για την πατρίδα μας που τα πράγματα είναι δύσκολα με πολλούς από τους γείτονές μας, εμείς πρέπει να αντιμετωπίσουμε ενωμένοι τα νέα και απροσδόκητα προβλήματα που δημιουργούνται καθημερινά. Να σεβαστούμε την απόφαση του συμβουλίου των πολιτικών αρχηγών του 1992 που αποφάσισε για κοινή εθνική γραμμή πλευσης για μια ονομασία που δεν θα περιέχεται καθόλου και με κανένα τρόπο η λέξη Μακεδονία ούτε με γεωγραφικούς ή άλλους προσδιορισμούς. Τυχόν υποχώρηση από αυτή τη γραμμή θα έχει ολέθρια αποτελέσματα για το μέλλον της χώρας μας. Αν υποχωρήσουμε τώρα στην ανοιχτή πρόσκληση των Σκοπίων που χωρίς να έχουν παραιτηθεί από τον κύριο στόχο της εθνικής τους πολιτικής επιδιώκουν σήμερα να γίνουν μέρος του NATO και της Ε.Ε. με την ψήφο τη δική μας. Τότε αυτό που πρέπει είναι να περιμένουμε αύριο μεθαύριο να μας απειλούν από μια ισχυρότερη θέση αν τους κάνουμε μέλη στο NATO και την Ε.Ε.

Θα συμφωνήσω με τον κ.Σοφιανίδη πως αν η κυβέρνηση σκέφτεται να συμβιβαστεί με το όνομα ή με κάποιο παράγωγο που να περιέχει τη λέξη Μακεδονία σίγουρα θα πρέπει να γίνει δημοψήφισμα. Γιατί μόνο οι έλληνες πολίτες έχουν το δικαίωμα για μια τέτοια απόφαση.

Καγκελίδης: Εδώ έρχονται καθηγητές και αναλύουν ορισμένα πράγματα, εδώ φτάσαμε να είναι όλοι ιθύνοντες, ο καθένας κάνουμε τον ειδικό αν η Μακεδονία είναι, να δούμε ιστορικά θέματα. Αυτά ας τα ακούσει ο λαός που στέλνει τον καθένα εδώ μέσα ποια είναι η άποψη εκείνου του λαού και τι εκφράζει ο καθένας εδώ μέσα γιατί το 95% του κόσμου εδώ στη Μακεδονία αν γίνει δημοψήφισμα θα είναι όχι ο όρος να μπει, αλλά να παρθούν και άλλα μέτρα.

Οι αλυτρωτικές βλέψεις των γειτόνων μας δεν είναι εξ ανατολών είναι εκ βορά και ο βοράς είναι χειρότερα για τους μακεδόνες. Το ενεργό μουσουλμανικό τόξο υπάρχει και αν ακούγατε χθες τον σουλτάνο τι έλεγε για τα αδέρφια τους τους σκοπιανούς, τους Βουλγάρους,

τους αλβανούς, παιδιά τώρα γελιόμαστε ή κοροϊδευόμαστε; Αντί να αναλύσω να πω, έχουν πάρει δημόσιες θέσεις, έχουν γίνει όλα.

Εδώ το ψήφισμα αυτό με θέμα τη Μακεδονία αν καθόμαστε στην πολυθρόνα, καλά κάνω, ο καθένας έχει την άποψη του δεν λέει τον άλλο ή να ψηφίσεις σήμερα ή ποια είναι η θέση σου, ο καθένας έχει τη θέση του. Αλλά μην προσπαθείς να επιβάλλουν οι ... θέσεις πολιτικών η Ελλάδα ποτέ δεν είχε πολιτικούς και πάντα έφερναν δεινά σε αυτό τον τόπο, το θέμα είναι τι άποψη είχαμε εμείς, τι άποψη είχαν οι πολιτικοί μας; Τι είχε ο Καραμανλής; Τι είχε ο Παπανδρέου; Αυτά θα είναι τα επιχειρήματα εδώ μέσα;

Νομίζω το θέμα είναι ξεκάθαρο και δεν υπάρχει θέμα. Το τελευταίο θα σας πω, ή δεν βλέπουμε ή δεν ασχολούμαστε. Κυκλοφορεί ένα πανό σε κάθε συλλαλητήριο των σκοπιανών είτε στην Αυστραλία είτε στην Αμερική είτε οπουδήποτε, κυκλοφορεί στα Σκόπια είναι μπροστά μπροστά, δεν είναι εθνικιστές, κοιτάνε να κάνουν τη δουλειά τους και στην Αυστραλία έχουν 100.000 κόσμο και βγήκαν στο δρόμο. Είδατε τι έγραφε το πανό ή δεν το είδατε; Γράφει, Έλληνες και Πόντιοι έξω από τη Μακεδονία. Αν κάποιος έχει την άποψη ότι οι Πόντιοι γιατί είναι Έλληνες από τον Πόντο που διωχθήκαμε γιατί ήμασταν Έλληνες ορθόδοξοι χριστιανοί. Αυτοί δεν κάνουν το σταυρό τους ούτε όταν ορκίζονται αλλά όταν παρελαύνεις καμαρώνουν τις σημαίες που κρατάνε και οι μουσουλμάνοι, φτάσαμε σε εκείνο το σημείο. Να γίνει ελληνόπουλο κάποιο να βαφτιστεί να κάνει αλλά ένα που απαρνιέται τη θρησκεία και κρατάει το σταυρό. Θα μου πεις το κάθε κράτος κυβερνάει και ότι θέλει κάνει αλλά όταν θέλει να κάνει κάτι, να κάνει και το δημοψήφισμα. Να μην εκλέγεται από το λαό αλλά να μην ακούει το λαό. Θέλω να πω ότι αυτά τα ψηφίσματα των δήμων οι μακεδονικές οργανώσεις που δίνουν ένα αγώνα σήμερα το δίνουν πάντα, τα ψηφίσματα θα φύγουν και θα πάνε στα διεθνή fora των δημοτικών συμβουλίων είτε στον ΟΗΕ είτε παντού, θα πουν αυτό το ψήφισμα που θα παρθεί αν είναι θετικό να μη χρησιμοποιηθεί ο όρος θα ενσωματωθεί με τα άλλα ψηφίσματα και θα πάει.

Αν δεν είναι τι θα πάει ότι ήταν αρνητικό για να διεκδικήσουν αυτοί που αγωνίζονται γι' αυτή τη Μακεδονία; Άρα εδώ σήμερα ο καθένας, και θα ζητήσω ονομαστική ψηφοφορία και ας κριθεί. Δεν επιβάλλεται με το έτσι θέλω ο καθένας να ψηφίσει ή να προσπαθεί να πείσει τον άλλο. Εκείνο που έχω να πω είναι ότι εδώ είμαστε και θα το δείτε, αν έρθει θέμα στη Βουλή των ελλήνων για να ψηφιστεί μια συμφωνία που θα περιέχει τον όρο Μακεδονία, δεν νομίζω ότι υπάρχουν πολιτικοί ούτε ο κόσμος εκεί δεν θα είναι 1.000.000 θα είναι όλη η Ελλάδα. Δεν υπάρχει περίπτωση να χαρίσουμε ούτε να δωρίσουμε τον όρο Μακεδονία. Καλά είναι οι απόψεις του καθενός, κάτω τα χέρια από τη Μακεδονία.

Καραγιάννης: Ειπώθηκαν εδώ μέσα για τους πολιτικούς Μητσοτάκη, Καραμανλή και άλλους αρχηγούς τι έκανε ο καθένας και τι είπε ο καθένας. Ειδικά για τον Μητσοτάκη που αναφέρθηκε από κάποιον κύριο εδώ ότι θα ξεχαστεί το όνομα της Μακεδονίας σε 10 χρόνια, αν είναι δυνατόν! Ιστορία χιλιάδων χρόνων να ξεχαστεί;

Ακούστηκαν και για εθνάρχες, για μένα που είμαι πιο μεγάλος από όλους σας εδώ μέσα, εθνάρχης δεν είναι κανένας πολιτικός γιατί όλοι έχουν την ιστορία τους και όλοι έχουν βάλει το χεράκι τους γι αυτό τον τόπο να πάει πίσω. Για μένα εθνάρχης είναι ο Κολοκοτρώνης, ο Καραϊσκάκης, ο λεβέντης Νικηταράς που πέθανε στην ψάθα ζητιανεύοντας στον Πειραιά και το ελληνικό κράτος δεν τον υποστήριξε, δεν του έδωσε μια πενιχρή σύνταξη. Αυτοί είναι για μένα οι εθνάρχες. Δεν μπορεί να ξεχαστεί η ιστορία. Ούτε μπορούν να ξεχαστούν τα χιλιάδες παλικάρια που δώσαν τη ζωή τους γι αυτό τον τιμημένο τόπο τη Μακεδονία. Το 1912-1913 στο Λαχανά 8.500 παλικάρια φαντάροι σκοτώθηκαν για να κρατήσουν τα σύνορα για τη Μακεδονία, 244 αξιωματικοί, 17 συνταγματάρχες, αυτούς θα τους ξεχάσουμε όλους; Αν είναι δυνατόν. Δεν έχουν το δικαίωμα οι πολιτικοί να δώσουν το όνομα της Μακεδονίας, γιατί η Μακεδονία είναι ψυχή για τον ελληνισμό. Να κάνουμε δημοψήφισμα, να αποφασίσει ο ελληνικός λαός τι θα γίνει. Ακούσαμε για ακραίους, όταν λέμε αγαπάμε τον τόπο μας δεν θέλουμε να ξεχάσουμε την ιστορία, σεβόμαστε τους νεκρούς, σεβόμαστε το αίμα που χύθηκε, είμαστε ακραίοι; Για όνομα του Θεού.

Αγγέλου: Εδώ και 65 χρόνια όσοι πολιτικοί περάσανε, γιατί όλοι επικαλούμαστε και αναφέρουμε την ιστορία της Ελλάδος την οποία την ξέρουμε όλοι και αναλώνουμε το χρόνο για την ιστορία της Ελλάδος. Εδώ και 65 χρόνια από τότε που το Τίτο κατέθεσε τα χαρτιά για το

όνομα Μακεδονία περάσανε όλοι οι πρωθυπουργόί από το γέροντα Γ. Παπανδρέου, όλοι έχουν τις ευθύνες τους. Αυτό που πρέπει να προσέξουμε εμείς να μη συνυπογράψουμε γι' αυτές τις ευθύνες, εμείς δεν πρέπει να έχουμε τις ευθύνες αυτές, εμείς θα πρέπει να πούμε την αλήθεια, θα πρέπει να ψηφίσουμε αυτό που είμαστε. Είμαστε Μακεδόνες και είμαστε Έλληνες Μακεδόνες και αυτό πρέπει να ψηφίσει το σώμα.....

Μπέκης: Πολύ σύντομα θα κάνω μια δήλωση για να αναδείξω μια αντίφαση. Η δήλωση είναι ότι σέβομαι απόλυτα όσες γνώμες ακούστηκαν και ήταν πλούσια η συζήτηση και καλά έκανε και έγινε. Σέβομαι τις γνώμες είτε συμφωνώ λίγο ή πολύ ή εξ ολοκλήρου και τις γνώμες με τις οποίες διαφωνώ, μια αντίφαση μόνο θέλω, να ρωτήσω τι είναι πατρίδα; Πατρίδα είναι τα όρια των συνόρων, πατρίδα είναι τα σπίτια μας; Όλα αυτά είναι πατρίδα, η εθνική ανεξαρτησία η κυριαρχία, το αυτεξούσιο δεν είναι πατρίδα; Και γι' αυτό πολύ πολύ ξόφαιτσα το περνάμε; Και διαμαρτυρόμαστε σωστά για το όνομα ή οτιδήποτε άλλο, αλλά πως και σε ποιον ύπνο για ποιον λόγο στην πλειοψηφία ξεπουλήσαμε την εθνική μας κυριαρχία; Σήμερα η Βουλή των Ελλήνων δεν αποφασίζει για κρίσιμα ζητήματα μόνη της και την ξεπουλήσαμε γι' αυτό εδώ το ευρώ. Και όποιος δεν το θέλω για να αποκτήσω την εθνική ανεξαρτησία φοβάται, καταστροφή. Να τα περάσουμε, γιατί να μην τα περάσουμε; Προκειμένου να ζούμε σε μια κατάσταση ημιδουλείας; Αυτή την αντίφαση ήθελα να βάλω για να συμβάλω στον προβληματισμό.

Μαρκούλης: Καλό είναι να γίνει δημοψήφισμα.

Θα απέχω από την ψηφοφορία του παρόντος θέματος

Πρόεδρος: Κε Καγκελίδη, το αίτημά σας για ονομαστική ψηφοφορία γίνεται δεκτό. Ο γραμματέας θα εκφωνεί ένα - ένα τα ονόματα με βάση την εκλογή τους και θα ψηφίζετε ονομαστικώς για την υιοθέτηση ή μη του ψηφίσματος της ΠΕΔ Κ.Μακεδονίας.

Παρακαλώ ν' αρχίσει η ονομαστική ψηφοφορία.

Στη συνέχεια ο γραμματέας φώναζε τα ονόματα του συμβούλων και αυτοί δήλωναν την παρουσία τους και αν υιοθετούν ή όχι το Ψήφισμα της ΠΕΔ Κ.Μακεδονίας. Έτσι:

Υπέρ της υιοθέτησης του ψηφίσματος της ΠΕΔ Κ.Μακεδονίας ψήφισαν είκοσι έξι (26) σύμβουλοι, οι: Α. Λαζαρίδης, Θ. Αγγελίνας, Χ. Κούτρας, Τ. Χατζηαθανασίου, Β. Παπαδόπουλος, Α.Σιδηρόπουλος, Δ.Κουλουριώτης, Δ.Τραπεζανλής, Σ.Διαμάντης, Γ.Σοφιανίδης, Ν. Μωυσιάδης, Β.Λυκοστράτης, Μ. Παπαϊωάννου, Λ.Ακριβόπουλος, Σ.Ασλάνογλου, Χ. Γαϊτάνου, Ν. Μαυροκεφαλίδης, Α.Σιακαβάρας, Θ.Τέτος, Μ. Σουμελίδης, Ζ.Πατσίκας, Α. Καγκελίδης, Γ.Γουλτίδης, Η.Τσιφλίδης, Σ.Ελευθεριάδου, Α.Αποστολόπουλος

Υπέρ της υιοθέτησης του ψηφίσματος της ΠΕΔ Κ.Μακεδονίας ψήφισαν κι οι: Ε.Γκόγκα, Πρόεδρος της Δ.Κ. Βέροιας, Χ.Κεχαΐδης, Πρόεδρος της Δ.Κ. Μακροχωρίου, Ν.Αγγέλου, Πρόεδρος της Τ.Κ. Φυτειάς, Ι.Καραγιάννης, Πρόεδρος της Τ.Κ. Τριλόφου, Ι.Σιδηρόπουλος, Πρόεδρος της Τ.Κ. Πατρίδας και Α.Γκεκόπουλος, Πρόεδρος της Τ.Κ. Ριζωμάτων

Αρνητική ψήφο έδωσαν οι δημοτικοί σύμβουλοι, Π.Τσαπαρόπουλος και Ν.Μπέκης

Λευκή ψήφο έδωσε ο δημοτικός σύμβουλος Θ.Κορωνάς

Ο δημοτικός σύμβουλος Α.Μαρκούλης απείχε από την ψηφοφορία του παρόντος θέματος

Το Δ.Σ. μετά από διαλογική συζήτηση αφού έλαβε υπόψη:

- 1.- Την εισήγηση του Δημάρχου.
- 2.- Το ψήφισμα της ΠΕΔ Κ.Μακεδονίας.
- 3.- Το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας
- 4.- Τις διατάξεις του άρθρου 65 του Ν. 3852/2010 (Πρόγραμμα Καλλικράτης) και του άρθρου 96 του Ν. 3463/2006.

Αποφασίζει κατά Πλειοψηφία

Υιοθετεί το ψήφισμα της ΠΕΔ Κεντρικής Μακεδονίας για το θέμα της ονομασίας του κράτους της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας (Π.Γ.Δ.Μ.), που έχει ως εξής:

«Ως έλληνες πιστεύουμε και στηρίζουμε το δικαίωμα του κράτους των Σκοπίων να εισέλθει στους διεθνείς οργανισμούς της Ε.Ε. και του ΝΑΤΟ. Αλλά θέλουμε να καταστήσουμε σαφές ότι δεν πρόκειται να δεχθούμε να χρησιμοποιεί το ιστορικό όνομα της Μακεδονίας.

Ως Έλληνες Μακεδόνες αισθανόμαστε την τιμή και την ευθύνη να μην επιτρέψουμε την εξαφάνιση, κάτω από πολιτικές σκοπιμότητες, της ιστορικής και πολιτιστικής μας κληρονομιάς.

Υπενθυμίζουμε ότι 20 και πλέον χρόνια το πολυεθνικό κράτος της FYROM παραβιάζει συστηματικά σε βάρος της Ελλάδας την «Ενδιάμεση συμφωνία» του 1995, τις σχετικές διεθνείς συνθήκες και το «ευρωπαϊκό κεκτημένο». Δεν συμμορφώθηκε με τις αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ (817/1993, 845/1993), αγνοεί τις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.) των Βρυξελλών στις 16.12.1991 (ακολούθησε στις 13.4.1992 η τελευταία σύσκεψη των τότε πολιτικών αρχηγών, υπό την προεδρεία του τότε Προέδρου της Δημοκρατίας Κωνσταντίνου Καραμανλή με θέμα την ονομασία του Κράτους των Σκοπίων, με ανακοίνωση της απόφασης: «Σχετικά με το θέμα των Σκοπίων, η πολιτική ηγεσία της χώρας, με εξαίρεση το ΚΚΕ, συμφώνησε ότι η Ελλάδα θα αναγνωρίσει ανεξάρτητο κράτος των Σκοπίων, μόνον αν τηρηθούν και οι τρεις όροι που έθεσε η ΕΟΚ, στις 16 Δεκεμβρίου 1991, με την αυτονόητη διευκρίνιση ότι στο όνομα του κράτους αυτού δεν θα υπάρχει η λέξη "Μακεδονία"»), του Γκιμαράες στις 3.5.1992, της Λισσαβόνας στις 27.6.1992, του Εδιμβούργου στις 12.12.1992 και του ΝΑΤΟ στο Βουκουρέστι το 2008.

Αντίθετα, επικαλούμενο το γεγονός της τυπικής του αναγνώρισης από διάφορες χώρες με το όνομα «Μακεδονία» και κυρίως την αναγνώριση και την πολιτική του υποστήριξη από τις ΗΠΑ, εμμένει, αψηφώντας και την ιστορική αλήθεια και τις ελληνικές θέσεις, στη χρήση της ιστορικά πλαστής «μακεδονικής» εθνωνυμίας του.

Επιπλέον, επιμένει στον αυτόκλητο (και αποκλειστικό) αυτοπροσδιορισμό των κατοίκων της επικράτειάς του ως «Μακεδόνων» και της σλαβικής τους γλώσσας ως «Μακεδονικής». Και, τέλος, οι ηγέτες της FYROM, ξεκινώντας από την αρχική αυτή απάτη, προχωρούν, επικαλούμενοι τον «Μακεδονισμό» τους, στην προβολή «αλτρωτικών» βλέψεων σε βάρος της Ελληνικής Μακεδονίας, της όμορης δηλαδή με την επικράτειά τους και μεγαλύτερης περιφέρειας του ελληνικού κράτους. Ουσιαστικά, δεν πρόκειται μόνο για απόπειρα εθνογένεσης (που αφορά ένα ιδιόμορφο και όψιμα δημιουργημένο κράτος), αλλά για την καλλιέργεια κλίματος έντασης που στρέφεται εναντίον μιας γειτονικής και φιλικής χώρας, της Ελλάδας, στην επικράτεια της οποίας ανήκει και η ιστορική Μακεδονία.

Το κλίμα αυτό του ανιστόρητου και απαρχαιωμένου «αλτρωτισμού» υποδαυλίζεται με ποικίλες ενέργειες, που ξεκινούν από την πλαστογράφηση της διδασκόμενης ιστορίας στην εκπαίδευση και καταλήγουν σε αλλόκοτο στήσιμο ανδριάντων ιστορικών προσώπων της αρχαίας μακεδονικής ιστορίας, ανάλογες μετονομασίες οδών και αεροδρομίων κλπ. Ανάλογες ενέργειες γίνονται από την FYROM και προς τη Βουλγαρία.

Ως Έλληνες Μακεδόνες δεν μπορούμε να ανεχόμαστε αδιαμαρτύρητα τον σφετερισμό της δικής μας ιστορικής και εθνικής ταυτότητας εν ονόματι κάποιας αδιευκρίνιστης (για τις μελλοντικές της συνέπειες) πολιτικής σκοπιμότητας. Οι λαοί, που αναζητούν κάποια εθνική ονομασία για να αυτοπροσδιοριστούν, δεν έχουν το δικαίωμα να το κάνουν σε βάρος άλλων -και μάλιστα γειτονικών- λαών.

Εξάλλου κι οι ίδιοι οι γείτονές μας έχουν κατά καιρούς ομολογήσει τα αδιέξοδα στα οποία τους οδηγεί η τακτική τους αυτή. Θυμίζουμε:

- Τη δήλωση του πρώτου Προέδρου της FYROM Κίρο Γκλιγκόρφ του 1992, ότι οι κάτοικοί της είναι Σλάβοι, ότι ήρθαν χίλια και πλέον έτη μετά το βασίλειο του Φιλίππου και του Μ. Αλεξάνδρου και ότι δεν έχουν καμία σχέση με το ελληνικό κράτος των αρχαίων Μακεδόνων.

- Το δημοσίευμα του διακεκριμένου Αμερικανού καθηγητή Αρχαιολογίας στο Πανεπιστήμιο του Berkeley, Calif., Stephen G. Miller στο επίσημο δελτίο του Αρχαιολογικού Ινστιτούτου των ΗΠΑ Archaeology Magazine

- Την επιστολή 374 καθηγητών Πανεπιστημίων από όλον τον κόσμο προς τον τ. Πρόεδρο των ΗΠΑ Barack Obama, με την οποία καταγγέλλουν τον σφετερισμό εκ μέρους των Σκοπίων του ονόματος της Μακεδονίας, καταγγέλλοντας και την ανάλογη παραποίηση της ιστορίας.

- Το γεγονός ότι ως και τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο η γιουγκοσλαβική περιοχή της σημερινής FYROM δεν ονομαζόταν «Μακεδονία» ούτε οι κάτοικοί της «Μακεδόνες».

Τέλος, υπενθυμίζουμε ότι σε ανάλογες προγενέστερες περιπτώσεις (π.χ. της Αυστρίας κλπ.), κατά τις οποίες είχε γίνει απόπειρα καταχρηστικής χρησιμοποίησης «εθνικής» ονομασίας μιας χώρας, επιβλήθηκε η δέουσα αλλαγή».

Υστερα από τα παραπάνω:

Καλούμε πρωτίστως την Ελληνική Κυβέρνηση αλλά και όλα τα Ελληνικά Πολιτικά Κόμματα να πράξουν το καθήκον, που τους επιβάλλει η θέση τους, ώστε να:

- καταστήσουν ανέφικτη την είσοδο της FYROM σε διεθνείς οργανισμούς με την πλαστή εθνοφυμία «Μακεδονία».

- να αποτρέψουν την προβολή διεκδικήσεων του κράτους αυτού σε βάρος των όμορων κρατών (Ελλάδος και Βουλγαρίας) στο πλαίσιο που επιβάλλουν οι διεθνείς κανόνες στις σχέσεις καλή γειτονίας.

- να αποθαρρύνουν την επιστράτευση της εκπαίδευσης στην καλλιέργεια αλυτρωτικής προπαγάνδας.

- να ενθαρρύνουν τη συμμόρφωση της πολιτικής ηγεσίας της FYROM με τις παραπάνω αποφάσεις του ΟΗΕ, της ΕΕ και του ΝΑΤΟ.

- να υποδείξουν την ανάγκη για την επιλογή της τελικής εθνικής ονομασίας της FYROM, που να είναι συμβατή με τη δική της ιστορία και τον πολιτισμό των δικών της υπηκόων.

- να ενημερώσουν και τις κυβερνήσεις των χωρών που έσπευσαν να αναγνωρίσουν τη FYROM με το όνομα «Μακεδονία» για τις μελλοντικές επιπτώσεις που μπορεί να έχει η τακτική τους αυτή στη σταθερότητα των Βαλκανίων.

Η Ελληνική Κυβέρνηση, έχοντας υπόψη την απόφαση των πολιτικών αρχηγών υπό τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας της 13.4.1992, να στραφεί προς τους συμμάχους και εταίρους της Ελλάδας και τους διεθνείς οργανισμούς, να καταστήσει σαφές ότι, εάν προωθηθεί λύση στο πρόβλημα του ονόματος, που θα ταπεινώνει τους πολίτες της χώρας μας (και μάλιστα σε μια περίοδο δοκιμασίας των οικονομικών και κοινωνικών μας αντοχών), θα κλονιστεί όχι μόνο η εμπιστοσύνη των Ελλήνων προς τους θεσμούς αυτούς, αλλά και θα προκληθούν ανατροπές στην σταθερότητα και την ασφάλεια στον ευρύτερο χώρο της Νοτιοανατολικής Ευρώπης».

Το παρόν ψήφισμα να κοινοποιηθεί στα Τοπικά και ηλεκτρονικά Μ.Μ.Ε., καθώς και στην ιστοσελίδα του Δήμου.

Η απόφαση έλαβε αύξ. αριθμό **117 / 2018**

Αφού εξαντλήθηκαν τα θέματα της ημερήσιας διάταξης λύθηκε η συνεδρίαση συντάχθηκε το πρακτικό αυτό και υπογράφηκε ως εξής:

[illegible]